

622 О, ЯК ШВИДКО ДНІ МИНАЮТЬ

О, как быстро дни проходят

1. О, як швид- ко дні ми- на- ють, за- ли-
 2. Ні- би хви- лі в гріз- нім мо- рі, від- пли-
 3. Су- му- вав би я по- стій- но, що так

_ша- ють лиш слі- ди, як не- стрим- но від- лі-
 _ва- ють на- ші дні, і у віч- ність не- о-
 швид- ко йде жит- тя, та І сус ме- не зу-

_та- ють у ми- ну- ле на- зав- жди. Все у сві- ті швид- ко-
 _зо- ру на- бли- жа- є- мо- ся ми. О, як швид- ко по- кри-
 _стрі- нув і від смер- ті вря- ту- вав. Хай те- пер ско- ріш ми-

_плин- не і зни- ка- є, ні- би тінь, щас- тя віч- не і не-
 _ва- є скро- ні на- ші си- ви- на, рік за ро- ком від- лі-
 _на- є днів мо- їх не- впин- ний біг; в не- бі Бог ме- не че-

змін не нам да_ є лиш Бо_ жий Син.
 та є, не вер_ та_ ю_ чись на_ зад. Ко_
 ка є у о_ се_ лях зо_ ло_ тих.

рот ке, та ду_ же важ_ ли_ ве жит_ тя, бо всі ми до віч_ но_ сті йдем. За

гріх, що не змитий був кров'ю Христа, роз_ пла_ та там кож_ но_ го жде. О

дру_ же, йди! жит_
 дру_ же, не ва_ гай_ ся, йди! До Бо_ га ско_ рі_ ше при_ йди, жит_

тя від дай -
 тя сво є Хрис_ ту від_ дай - й на_ слі_ ду_ єш з Ним віч_ ний рай.